

РЕШЕНИЕ

№ 8085

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10641** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1,изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на УД „ТЕКСИМ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Изпълнителните директори Е. А. П. и Е. К. Н., действащи чрез пълномощника си адв. К. С. Г. срещу Решение № 4095 от 31.08.2023 г., постановено по НАХД № 20211110209883/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-489/14.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл.274, ал.1 от ЗДКИСДПКИ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение по чл. 273, ал. 5, т. 10 вр. ал. 1, т. 10 вр. чл. 56, ал. 1 от ЗДКИСДПКИ.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърди, че решението на районния съд е немотивирано, като не са обсъдени наведените в жалбата оплаквания. Поддържа се, че информацията за новите членове на Съвета на директорите на дружеството освен, че не е съществена, но е и публична, тъй като е публикувана в

търговския регистър. Счита, че тя не попада в обхвата на понятието „съществени елементи“, съгласно чл. 72 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г. Навеждат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата по съображения изложени в нея. Не претендира разности.

Ответникът - Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва касационната жалба. Представени са писмени бележки, в които се прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор В. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

Управляващото дружество (УД) „ТЕКСИМ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] е със специален предмет на дейност и притежава лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) и свързаните с него подзаконовни нормативни актове.

Лицензът на дружеството е, вписан в КФН под № РГ-08-15 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗКФН, воден от КФН. Колективната инвестиционна схема (К.) се учредява като договорен фонд или инвестиционно дружество.

За да управлява К. Управляващото дружество (УД) „ТЕКСИМ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] сключило договор по правилата на договорния фонд, касаещ Договорен фонд (ДФ) „Т. БЪЛГАРИЯ“.

По партидата на дружеството в ТРРНЮЛНЦ, воден от Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието, на дата 18.11.2020 г. с вписване № 20201118150955/18.11.2020 г. били отразени промени в състава на СД на управляващото дружество, изразяващи се във вписването на двама нови членове - Е. К. Н. и К. Л. В.. След вписването на промяната по партидата в ТРРНЮЛНЦ, дружеството - касатор следвало да актуализира и проспекта си относно промяната в състава на СД на УД „ТЕКСИМ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД и да уведоми контролните органи (КФН), в срок от 14 дни, т. е. до 02.12.2020 г.

На 18.01.2021 г. в КФН извън законоустановеният срок е обявена посочената информация, след напомнително писмо от надзорния орган. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-75/26.01.2021 г., въз основа на който е постановено и процесното НП № Р-10-489/14.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и имат изискуемостта от чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН съдържание, като при съставянето им не са

допуснати процесуални нарушения, които да обуславят извод за незаконосъобразност на оспореното НП, на това основание.

Разглеждайки спорът по същество, съдът е приел, че дружеството е осъществило административното нарушение по чл. 56, ал. 1 от ЗДКИСДПКИ, предмет на оспореното НП, тъй като в срок до 02.12.2020 г. включително не е извършило актуализиране на проспекта на ДФ „Т. Консервативен Фонд” и не го е представил в същия срок в надзорния орган (КФН) с отразена в него промяна в състава на СД на дружеството. На следващо място съдът е посочил, че не е налице основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като е съобразил характера на регулираните обществени отношения със ЗДКИСДПКИ, имащи за цел превенция на използването на финансовата система за целите на личното облагодетелстване, при несъобразяване с интересите на други лица, свързани с дейността на публичното предприятие, от което е обосновал извод за недопустимост на института на „маловажност“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за процесното административно нарушение.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му. От процесуална и материална гледна точка същото е законосъобразно и не се констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Решението е постановено в съответствие и с материалния закон.

Съдържанието на проспектите, отчетите, рекламните съобщения е предмет на правна регламентация от Наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове.

Съгласно чл. 56, ал. 1 от закона при всяка промяна на съществените данни, включени в проспекта на колективната инвестиционна схема, в 14-дневен срок от настъпване на промяна проспектът се актуализира и в същия срок се представя в комисията. Разпоредбата на чл. 274, ал. 5, т. 10, вр. ал. 1, т. 10 от закона предвижда санкция в размер от 10 000 до 5 000 000 лв. В случая санкцията е определена в минимален размер.

Според разпоредбата на чл. 71, ал. 1 от Наредбата проспектът на колективната инвестиционна схема съдържа най-малко информацията съгласно приложение № 1. Видно от Приложение № 1 към чл. 71, ал. 1- Минимално съдържание на проспекта на колективна инвестиционна схема, в т.1.5 е посочено, че в проспекта трябва да са посочени имена и длъжности в дружеството на членовете на административните, управленските и надзорните органи, както и сведения за техните основни дейности извън дружеството, когато те са от значение за него. Доколкото в Директива 2009/65/ЕО и Регламент (ЕС) 583/2010 г. на Комисията, не фигурира определение за „съществените елементи“ съдът намира, че правилно наказващият орган е приел за съществени посочените в Приложение 1 към чл. 71, ал. 1 от Наредбата. В приложението е посочено минималното съдържание на проспекта на колективната

инвестиционна схема, като без това съдържание, не би могло да се говори за проспект по смисъла на закона. Ето защо, съществени са тези елементи от проспекта, без които същият не би могъл да бъде приет за такъв. В тази връзка споделят се напълно изложените от СРС мотиви в тази насока. В сходен смисъл е и постановеното на 20.10.2022 г. Решение на СЕС по дело С-473/20, образувано на 30.09.2020 г. по Преюдициалното запитване на СРС, в мотивите на което са възприети значителна част от аргументите в Заключението на генералния адвокат, представено на 31 март 2022 г., приложено към касационната жалба. Според Решението на СЕС, понятието „съществени данни“, използвано в чл. 72 от Директивата, трябва да се тълкува в смисъл, че включва най-малко информацията, предвидена в т. 1.8 от Приложение I, Списък А към чл. 69, § 2 от Директивата, която е част от съдържанието на проспекта. Т. тълкуване са предложили в писмените си становища и конституираните като заинтересовани страни по делото - Европейска комисия и Европейския орган по ценни книжа и пазари (ЕОЦКП/ESMA). В този аспект, доколкото данните в т. 1.5 на Приложение № 1 към чл. 71, ал. 1 на издадената от КФН Наредба № 44/20.10.2011 г. възпроизвеждат, посочените в т. 1.8 от Приложение I, Списък А към чл. 69, § 2 от Директивата, всяка промяна в тях предполага задължителна актуализация и на проспекта на управляващото дружество.

Неоснователни са доводите на касатора, че неактуализираните от дружеството данни били публично достъпни в ТРРЮЛНЦ. Разпоредбата на чл. 56, ал. 1 ЗДКИСДПКИ въвежда императивно задължение спрямо адресатите ѝ да актуализират съществената информация, като това задължение не поставено под условие, същата да е била публикувана в друг публичен регистър. Двете задължения имат различни правни основания, поради което изпълнението на едното не освобождава лицето от изпълнението на другото. Следва да се посочи, че оповестяването на информацията по чл. 56, ал. 1 ЗДКИСДПКИ има за цел информиране конкретно на комисията и заинтересованите лица, докато публикуването на промените в ТРРЮЛНЦ има общоуповестително значение, т.е. адресатите са различни, като в хипотезата на чл. 56, ал. 1 ЗДКИСДПКИ представянето на проспекта в Комисията има за цел и евентуалното отстраняване на непълноти съгласно ал. 2 на същата разпоредба, съгласно която в случай че заместник-председателят установи непълноти и несъответствия в представения актуализиран проспект, той изпраща съобщение и определя срок за отстраняването им. С оглед изложените аргументи, съдът приема, че задължението по чл. 56, ал. 1 ЗДКИСДПКИ предвижда специално задължение, което не може да се приеме за изпълнено с публикуването на промените в ТРРЮЛНЦ.

Настоящият състав споделя правните изводи на районния съд за липса на основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН за процесното нарушение. В тази насока подробни и обосновани мотиви са изложени и от наказващия орган в оспореното НП, които са споделени от районния съд и се възприемат и от настоящия състав за правилни и обосновани. Правилно съдът е приел, че нарушението е от т.н. на просто извършване, формално нарушение, при което наличието или липсата на вредни последици, са без значение при преценката за степента на обществената опасност на конкретното нарушение. Правилно е отчетено, че процесното нарушение засяга обществените отношения, които осигуряват финансовата стабилност при инвестирането, за които законодателят е предвидил засилена защита, като е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т. ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите, включително чрез

създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Израз на тази засилена защита са и предвидените санкции в случай на нарушения, за които санкционната разпоредба на чл. 273, ал. 5, т. 10 пр. 1 от ЗДКИСДПКИ предвижда „имуществена санкция“ в размер от 10 000 лв. до 5 000 000лв.

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, настоящият състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4095 от 31.08.2023 г., постановено по НАХД № 20211110209883/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав.

ОСЪЖДА УД Т. А. МЕНИДЖМЪНТ ЕАД да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.